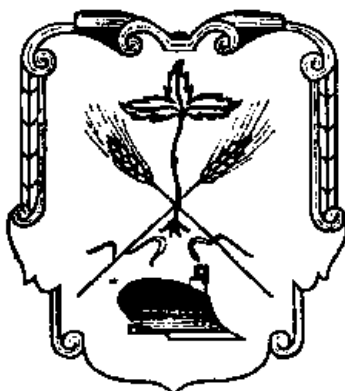

GALGA

Havonta megjelenő olvasnivaló

MILLENNIUMI
KÜLÖNSZÁM

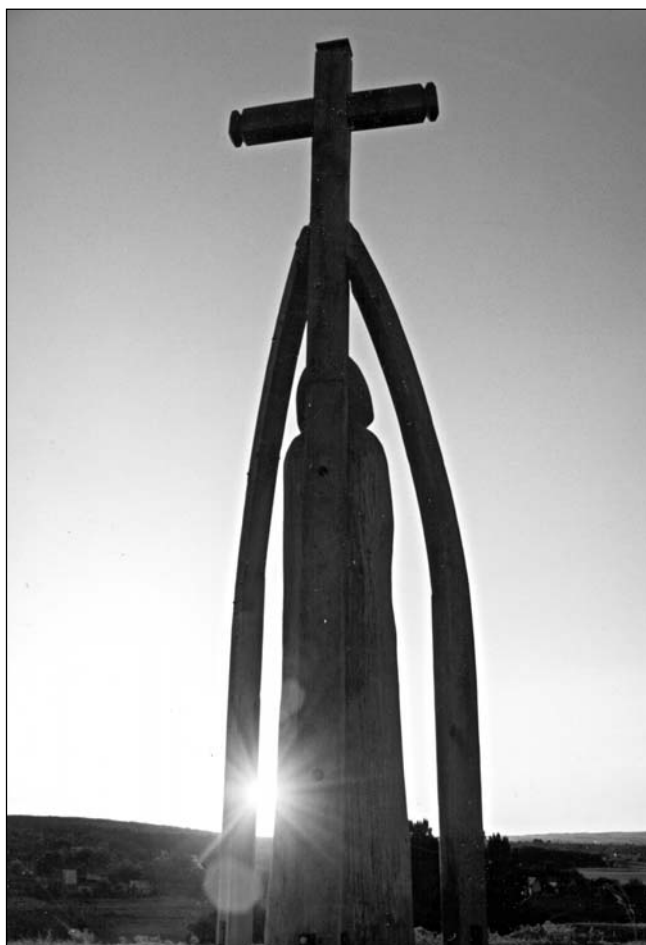
7. szám 2000. JÚLIUS-AUGUSZTUS

HÉVÍZ

12. FALUÜNNEP MILLENNIUMI NAPOK GALGAHÉVÍZEN

Kedves Olvasók! Ebben a számunkban az idei esztendő legnagyobb galgahévízi eseményéről nyújtunk Önöknek egy képes összeállítást.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Kedves Barátaim, Galgahévízi Polgárok!

Kérem, fogadják őszinte köszönetemet és megbecsülésemet azért a lelkes és hasznos segítségért, amelyet a 12. FALUÜNNEP - MILLENNIUMI NAPOK előkészítésében és lebonyolításában kifejtettek.

Önzetlen munkájukkal nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy e jeles fordulót maradandóan, méltóságteljesen, s talán elmondhatom, hogy közmegelegedésre tudtuk megünnepelni. Ez Önök nélkül biztosan nem sikerült volna.

Amikor ismételten kifejezem hálás köszönetemet, kérem, hogy továbbra is segítsék önkormányzatunk szépítő, közösségformáló tevékenységét.

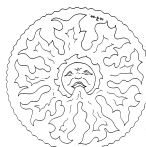
Tisztelettel:

dr. Basa Antal
polgármester

Július

Augusztus

MILLENNIUMI VETÉLKEDŐ 2000

Július 7-én, **péntek** délután hat órakor Miksztai Pál iskolaigazgató úr ünnepélyesen megnyitotta a 2000. évi Millenniumi Napok **történelmi vetélkedő** döntőjét, melyet lázas készülődés előzött meg. Minden csapat rengeteget dolgozott, keresett-kutatott régi dokumentumok, írások között. Az előzetesen értékelt anyagok nagyon szépen kidolgozottak voltak, s a vetélkedő idején (és még utána is egy pár napig) kiállítás formájában megtekinthették az érdeklődők a művelődési ház nagytermében, ami a vetélkedőnek is otthont adott. A feladatok színesek, sokrétűek voltak, a történelmi témájú előadásoktól kezdve, a riportokon át, a régi korokat idéző ételek elkészítéséig. A zsűri minden értékelésnél nehéz helyzetben volt, mivel minden csapat maximálisan felkészült.

A vetélkedő végig igen kedélyes és felszabadult volt, de mint ahogyan az lenni szokott, a hangulat a végén hágott a tetőfokára. A közönség is bekapcsolódott az egyes feladatokba, együtt énekelt és izgult a versenyzőkkel. Az önfelelt szórakozásban senki sem vette észre az idő múlását, s az

eredményhirdetésre csak este tíz órakor került sor. A Polgármester Úr a csapatok munkájának elismeréséül megajándékozta a résztvevőket. A csapatok a helyezésüknek megfelelően egy-egy szép serleget, tagjaik pedig millenniumi bögrét és mókás plüss állatkákat kaptak emlékre. A zsűri és a szervező tanárok is kaptak egy kis ajándékot. Igazán megdolgoztak érte!

Végül pedig a versenyzők, tanárok és a közönség együtt fogyasztotta el a csapatok jóízű és látványnak is elsőrangú ételkülönlegességeit, melyeket a versenyre készítettek a gyerekek. Nem veszett kárba egy falat sem!

G. Csákány Ibolya

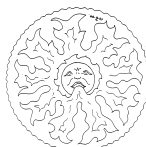
VETÉLKEDŐ HELYEZÉSEK:

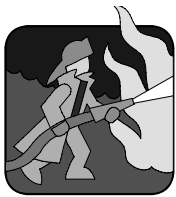
- I. Aranyszarvas
- II. Kurucok
- II. Magyarok nyilai
- IV. Isten ostorai
- V. Anonymusok

A vetélkedő résztvevői a színpadon, itt nem voltak vesztesek...

A szombati program izgalmas tűzoltóversennyel kezdődött. A csapatok már korán reggel a művelődési házban gyülekeztek, és finom reggelivel kezdték a napot. Zenekar és tűzoltósziréna kíséretében vonultak ki a sportpályára, a lustálkodók nagy örömeire, akik így zenés ébresztőt kaptak ezen a jeles napon. A versenyről Kristóf János, a Galgánhézi Önkéntes Tűzoltó Egyesület örökös elnöke számol be nekünk.

KILENCVEN ÉVES FENNÁLLÁSÁT ÜNNEPELTE A GALGAHÉVÍZI ÖNKÉNTES TŰZOLTÓ EGYESÜLET

A múlt század második felétől, de különösen az 1900-as évek elejétől a polgárosodó Magyarországon, öröndetes módon alakultak a különféle szerveződések, egyesületek, egyesületek. Így volt ez Galgahévízen is, és ebbe a vonulatba sorolható az Önkéntes Tűzoltó Egyesület kilencven évvel ezelőtti alapítása is.

Képviselőtestületünk úgy döntött, hogy 2000-ben a Millennium tiszteletére rendezendő falunap keretén belül emlékezzünk meg erről az évfordulóról az alapító tagok és utódaik iránti tiszteletből.

Ünnepségünket 12 község (*Aszód, Boldog, Galgamácsa, Pánd, Kóka, Üllő, Tápiószecső, Tápiógyörgye, Pilisborosjenő, Szigetszentmárton, Szigetszentmiklós, Galgahévíz*) tűzoltó egyesületének 22 versenyző raja tisztelte meg részvételével. A megnyitóra a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola udvarán került sor. A Himnusz és egy szavaltat elhangzása után Hajdú József a Galgahévízi Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnöke köszöntötte a vendégeket, a község lakosságát és mindazokat, akik jelenlétükkel megtisztelték az ünnepséget.

Ezt követően Dr. Basa Antal polgármester mondott ünnepi beszédet, melyben kitért az elmúlt kilencven év tűz elleni védekezésében, a természeti csapások által okozott károk felszámolásában tevékenykedő önzetlen munkásokra, akik nehéz körülmények között is mindig keményen helytálltak. Megemlékezett azokról is, akik sajnós már eltavoztak közülünk, és nem ünnepelhetek velünk. Örömteli reménnyel töltötte el azonban az, hogy ma is vannak olyan fiatalok, akik mindig készen állnak bajba jutott embertársaikon segíteni. Talán éppen e jó tulajdonságukból adódik, hogy nem restek a közösségért fáradozni, ők maguk is igen összetartóak. Falujuk közéletének aktív részesei, alakították és ma is alakítják a széles értelemben vett helyi kultúrát, a helyi társadalmat.

Beszédét követően a Polgármester Úr az egyesület részére átadta a Galgahévízi Önkormányzat zászlóját, amelyet az egyesület elnöke és parancsnoka vett át, majd Dlubala Róbert atya a katolikus egyház szertartása szerint megáldott. Ezután a jelenlévő községek tűzoltó csapatai saját zászlóikkal köszöntötték a kilencven éves Galgahévízi Önkéntes Tűzoltó Egyesületet. Megható jelenet következett: az új zászlóra a vendégek feltűzték községük tűzoltó egyesületének szalagját.

Pillanatkép a megnyitóról

Az ünnepélyes megnyitó után kezdődhetett a verseny! Két versenyszámban kellett megküzdeni. Az egyik a 800-as kismotor fecskendő szerelés, a másik versenyszám pedig a 400 méteres akadálypálya leküzdése. Az izgalmas verseny eredményei a következőképpen alakultak.

Az első helyezettek:

Felnőtt férfi rajok kategória:

Üllő Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete

Felnőtt női rajok kategória:

Pánd Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete

Ifjúsági rajok kategória:

Üllő Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete

Serdülő fiú rajok:

Boldog Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete

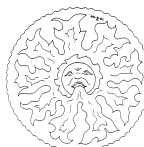
Serdülő leány rajok:

Tápiógyörgye Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete

Az izgalmas és magas színvonalú verseny után eredményhirdetésre került sor. A serlegek és oklevelek átadása után a Polgármester Úr azon idős tűzoltók részére, akik több évtizede végzik e nemes feladatot, kitüntető oklevelet nyújtott át.

Kristóf János örökös elnök

Nyolcadikán, szombaton délután került sor 12. Faluünnep - Millenniumi Napok megnyitójára, majd a Millenniumi kapu avatására, melyet a Rákóczi Emlékparkban állítottak fel. A szép, díszes kapu Szilágyi Dezső falfaragó művész munkája. Az ünnepségen diákok szavaltak, a Gödöllői Ifjúsági Fúvószenekar muzsikált, s a gyermek néptánc csoport népi játékokat játszott. Az átadás után Róbert Atya felszentelte a kaput.

Dr. Basa Antal polgármester ünnepi beszéde a Rákóczi Emlékparkban

Jókai Mór Kőszívű Ember Fiai egyik hőse így szól fiához: „Lélekcserélő idők járnak fiam.“ A történet a 48-as szabadságharc idején játszódik. Mi most úgy fogalmazhatunk: embert próbáló, történelmi idők, napok ideje jött el.

*Honfitársaim! Galgahévíz falunépe!
Kedves Vendégeink, Barátaink, Fiatalok!
Mélyen Tisztelt Hölgyeim és Uraim!*

Annak a nemzedéknek tagjai vagyunk, akiknek megadatott, hogy a magyar történelem első évezredéből a másodikba, és a kereszténység történelmének második évezredéből a harmadikba lépjen át. Kötelessége és lehetősége, hogy számvetést készítsen a nemzet elmúlt ezer esztendejéről és bizalommal tekintve a jövőbe, készüljön fel a második évezredre.

Ezer évvel ezelőtt első királyunk, Szent István koronát kapott II. Szilveszter pápától és ezáltal a

magyar nép keresztény hitben egyesült Európa népeivel. A keresztény Európához való tartozás biztosította az ország és a magyarság fennmaradását, századokon keresztül betöltött meghatározó szerepét, melynek alappillére ma is Szent István apostoli királyunk államalapító műve.

Szent István és a segítségére siető szerzetesek munkája nyomán a Kárpát-medencében egy új, virágzó állam alakult ki. Ezer éven keresztül igyekezett feltartóztatni a nyugat elleni támadásokat, ezáltal is hozzájárulva a keresztény világ fejlődéséhez. Magyar népünknek sikerült kialakítani a más nemzetekkel össze nem téveszthető egyéni kultúráját, mellyel egyszersmind elválaszthatatlan része lett az európai nemzetek sokszínű közösségének.

A Magyar Állam és a Magyar Nemzet Szent István látnoki személyisége, isteni gondviselésben bízó küldetésstudata és vasakarata révén vált alkalmassá arra a történelmi

szerepre, amelyet ezer éven keresztül betöltött. A keresztény hit felvétele és a keresztény állam kiépítése tette lehetővé, hogy a magyarság visszaverje a léteire törő támadásokat. Nemcsak győzelmeiben, de a hódoltságok, megszállások, feldarabolások és diktátumok idején is így őrizte meg erkölcsi tartását és túlélt öröknek hitt hódító birodalmakat.

Külön öröm számomra, hogy közvetlen őseink Héwyzen és Galgahévízen majd nyolcszáz éve letelepedve ezen a tájon, nemzedékről-nemzedékre átörökítették, és ránk hagyták magyarságukat, szorgalmukat, földszeretetüket és a kereszténység iránti elkötelezettségüket. A ma élő hévízieknek ezért alapvető kötelességünk, hogy a múlt értékeit megtartsuk, ápoljuk, mert csak így van reményünk arra, hogy utódaink, látva a jó példát, átviszik ezeket a következő évezredre.

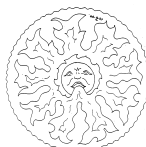
Mélyen Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Községünk millenniumi ünnepének előkészítését a múlt év közepén kezdtük, amikor húsz-huszonöt lelkes galgahévízi polgár elkezdett tervezni és álmodzni. Jelentem, hogy vállalásunkat teljesítettük.

Isten áldja, őrizze Galgahévíz minden lakóját, védelmezze az elszármazottakat és adjon kedves mindnyájuknak hitet, erőt, egészséget, egymás iránti bizalmat, hogy hitünk és erőnk szerint tegyünk a jót, jól. Ezzel Galgahévíz TIZENKETTEDIK FALUÜNNEPÉT megnyitom.

Egy mozgalmas „férfikoszorú“ az avatás utáni pillanatokban

A MILLENNIUMI KAPU AVATÁSA

ERŐSVÁRI PÁL BESZÉDE

Ünnepelő Galgahévíziek! Tisztelt Vendégeink!

A 12. Faluünnepünk vezérlő gondolata:

*“Mélységesen mély a Múltnak kútja,
belőle merítjük mégis az Élet vizét”.*

Ez a gondolat annál is lényegesebb, mert mostani emlékezésünk határai túlnőnek településünk határain – kapcsolódnak a Millenniumi emlékezés országos folyamatához. Egy kis falu és a haza kapcsolata – történelmünk ezredéves múltját idézi meg: évszázadok küzdelmét, s a ma itt élők tevékenységét kapcsolja egybe, s idézi elének egy boldogabb jövő képét.

A héten a 28. Országos Honismereti Akadémia rendezvényein vettem részt királyainkat szentelő Székesfehérváron. Az Akadémia jelmondata: István király, ki a hitre eljuttattál, te vagy, aki néppé tettél, törvényt adtál – szólnak a 18. századból származó népének sorai. S ezen a héten Fehérváron ott volt Galgahévíz is. A honismereti munka területén végzett tevékenységem kapcsán országos elismerésben részesítettek. Ez – egyéni öröm. De amikor a kitüntetésre szólítottak, akkor már Galgahévíznek is szólt a tapsvihar, mely e kicsike Árpád-kori település népét is éltette. Íme: egy falu és a haza különös kapcsolata!

A pusztákon száguldó eleink itt a Kárpát-medencében alapítottak hazát, államot. A letelepedés után egyre inkább hatalmuk alá hajtották a földet, s kemény munkájukkal virágzó létet teremtettek. Művelték, óvták, védtek ezt a területet, amelyet sajátjuknak tartottak, és nem romlandó értékeket teremtettek. Az egész fejlődésben csak kis példa, hogy itt a Feneketlen mocsolya és a Szentandrás-part környékén őseink már 1214-ben okleveles említést érdemeltek! Évszázadokon keresztül csiszolták termelési módszereiket, s a mindig újat akarók tanították társaikat megőrizve a múltat, de mindig felvenni az újat termelésben, kultúrában egyaránt. S amikor történelmi léptékű fejlődésük során gazdaságuk lehetővé tette, önálló birtokaik, lakóházuk biztonságát is szolgáló építményekkel erősítették tulajdonukat. Az udvarokhoz tartozó kerítés és kapu az utolsó év-

században vált általánossá a magyar falvakban. A kapu szavunk történelmet idéz: török eredetű megnevezés. A régi kapu egyszárnyas volt, leveles kapunak hívták. A kétleveles vagy kétszárnyú kapu újabban kezdett terjedni, s egyre szebb és szebb kapuk hirdették a porta gazdagságát. Sok helyütt gazdagon díszített székelykapu idézte a régi udvarházak és várkastélyok egykor díszes bejáratainak emlékét, s ma már a nagykapu mellett a kiskapu engedi be a vendéget a portára.

Bizonyára vannak itt többen – de az örökre eltávozottakra is gondoljunk! – akik emlékeznek, legénykorunk vasárnap estéin – kart karba öltve énekeltük a falu utcáin:

“Sej falu, falu, falu szép Hévíz faluja.

Utoljára sejhaj megyek végig rajta.

Utoljára sejhaj megállok egy háznál.

Sej akkor is a kisangyalom rácsos kapujánál”.

Elhalkultak a régi énekek, sorsfordító idők következtek fájdalmak és remények közepette. S most itt állunk egy merőben más kapunál. Ez idézi számunkra a Múltnak kútját, melyből – reményeink szerint! – meríthetjük az Élet vizét. Ez a kapu nem egy portát zár le, hanem mindannyiunk számára bebocsátást jelez abba az áhított jövőbe, amelyet különösen utódainknak szánunk; s mindegyikünk beléphet ezen a kapun mindannyiunk közösségébe: összefogva egyre inkább magunk mögött hagyva a sötét emlékeket idéző múltat, és tevékeny részvételünkkel építsük azt a jövőt, melynek bejáratát e millenniumi kapu jelzi.

S legyen emlék ez a kapu minden galgahévízi polgár számára, amely figyelmeztet mindannyiunkat kötelességünkre!

Mondjunk köszönetet az ALKOTÓNAK, falunk szülöttének, SZILÁGYI DEZSŐNEK, hogy elkészítette számunkra a történelmi múltat, és a jövőt jelképező művet.

S most itt jelenlévő vendégeink és galgahévíziek, lépünk hát be a kapun – s Isten áldása kísérel mindannyiunk és utódaink életét!

A kapuavató után a **Gödöllői Fúvószenekar** adott színvonalas műsort, melyre nagyon sokan voltak kíváncsiak. Ismert és kevésbé ismert darabokat adtak elő mindenki tetszésére. Ha a közönségen múltott volna, akkor talán még éjfélkor sem hagyják abba! Dübörgő tapsvihar volt a köszönet a szép játékért.

Koncertezik a Gödöllői Ifjúsági Fúvószenekar

Várja látogatóit a Helytörténeti Gyűjtemény

A faluünnep keretében, szombaton este nyolc óra-
kor került sor a Galgahévízi Helytörténeti Gyűjtemény
átadására a posta emeletén. A szögletes, modern,
négyablakos terem talán nem a legideálisabb helyszíne
a kiállításnak, de ez mégsem olyan nagy baj, mint
ahogy azt eleinte gondoltam. Június közepén még üre-
sen állt a terem. A gyűjtemény egyelőre csupán a pol-
gármesteri hivatalba és a művelődési házba összehor-
dott néhány tárgyból, valamint a polgármester úr hihe-
tetlen optimizmusából állt. Én viszont ezidőtájt még
igen kétkedő voltam, és az motoszkált a fejemben,
hogy vajon hogyan lesz, és lesz-e egyáltalán mindebből
„múzeum” a faluünnepre?

Aztán egy keddi napon fölállították „A” szátvát.
Csodájára járt a falu (de legalábbis egy része). Szép ré-
gi darab, a múlt századból való, s én megilletődve néz-
tem, ahogy az asszonyok szőni kezdtek rajta egy szép
színes rongyszőnyeget, vagy ahogy itt mondják, pokró-
cot. Ettől kezdve valami megváltozott. Megpezdült asz
élet a „múzeum” körül. Egyre több szép régiséget hoz-
tak az emberek, volt aki féltve őrzött családi ereklyét
adott, de vannak olyanok is, akik csak most döbbsen-
tek rá, hogy milyen értékek porosodnak a padláson. Sajnos
sokan már rég túladtak az efféle holmin, értéktelen ka-
catnak tartották és talán meg is mosolyogták azt, aki
ilyesmit vásárolt. Ma már alaposan megváltozott erre-
felé is a szemléletmód, s a megmaradt „kincseket” in-
kább féltik, mintsem eladják idegeneknek.

Mire elérkezett a megnyitó napja, szépen megtelt a
kiállítóterem. **Viszóczky Ilona**, az aszódi Petőfi Múze-
um muzeológusa segítségével sikerült kiválogatni a
legértékesebb és ideillő darabokat. A szögletes terem
megtelt „élettel”, a régi idők életével. Régi családi ké-
pekről arcok néznek ránk, ők így éltek, ilyen bútorok,
eszközök, textíliák között. Nekik ezek a tárgyak közön-
ségesek és hétköznapiak voltak, nekünk viszont ma
már ritka, becses értékeknek számítanak. Jó volt látni,
hogy lelkes asszonyok és férfiak jönnek, megbeszélnek
dolgokat és segítenek, mindenki a maga módján. Ez a
kiállítás az embereket is összehozta, és olyan jó volt a
rég, már majdnem elfelejtett dolgokat feleleveníteni, a
megsárgult képeken rég nem látott ismerősöket felfe-
dezni. Én pedig csak hallgattam és kérdeztem őket. Sok
mindent megtanultam ez alatt a pár hét alatt a Galga
menti de főként a hévízi népművészetről, és a szoká-
sokról. Elhívtuk **Szárász Rozika** nénit is, aki segített
a régi módi szerint elhelyezni a bútorokat és tárgyakat,
úgy, ahogy annak a rendje volt. Hálásan köszönjük se-
gítségét. Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy
köszönetet mondjak **Seres Tündének** a turai művelő-
dési ház vezetőjének, és munkatársának **Basa Brigit-
ának** (ő mint galgahévízi polgár is) akik igen sokat se-
gítettek a gyűjtemény elrendezésében.

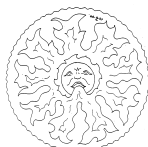
A falunapra tehát minden a helyén volt, s **dr. Asz-
talos István** nyugalmazott múzeumigazgató megnyi-
totta a múzeumot, átvágta a szalagot, Róbert Atya pe-
dig felszentelte. Színes műsort is
láthattunk a TSZ udvarán, melyet
ez alkalomra szépen felvirágoz-
tak, feldíszítettek. Jó volt látni,
ahogy ezek után az emberek „bir-
tokukba vették” a múzeumot.
Mindenkinek látni akarta, de minél
hamarabb. Ezúttal nem bántam
még a tolakodást sem. Én persze
nem fértem be, csak egy óra múl-
va tudtam fölmenni, de boldogan
hallgattam, hogy mennyire tet-
szik az embereknek, s mennyire a
sajátjuknak érzik máris.

E. Mészáros Zsuzsa

Vetett ágy, sublót, bölcső...
– a gyűjtemény egy részlete –

(A szakember,
Viszóczky Ilona,
gyűjteményünkről szóló cikkét a
következő számunkban közöljük.)

Egy esős vasárnap...

Sohasem látott rendezvénynek lehettek tanúi Galgahévíz lakói július kilencedikén. Már reggel lázasan készülődött a falu, hisz a tízórai ünnepi nagymisén került sor az ország minden településének kijáró millenniumi zászló átadására és megszentelésére.

A Szentmisét követően a falu millenniumi zászlóját egy rövid ünnepség keretében *Dr. Semjén Zsolt*, a Nemzeti Kulturális örökség Minisztériumának államtitkára adta át *Dr. Basa Antal* polgármester úrnak. Zászlóanyának *özv. Péli Ferencné Száraz Rozika* nénit kérték fel. Habár kétségtelenül ez az esemény volt a Millenniumi Napok legünnepélyesebbnek ígérkező eseménye, mégis a szenzáció, a különlegesség még csak ezután következett.

Reggel óta minden falubeli, és főként a rendezők reménykedtek, hogy a napok óta tartó felhős égbolt végre kiderül, vagy legalábbis a reggel óta szemerkélő esőből nem lesz vihar. De hát milyen furcsa a sors, a délben kezdődő szabadtéri rendezvény előtt az eső nem elállt, hanem egyre fokozódott. Talán éppen emiatt vált különlegessé és felejthetlenné a millenniumi emlékmű átadása a Szentandrásparton. Igen, a „Szentandrás”, ahová még napsütésben sem egyszerű feljutni, nemhogy esőben. Ennek ellenére a hintók és az autóbuszok, amelyek kiszállították a falubelieket, majdnem megteltek, sőt még autók is kísérték a menetet. Csaknem kétszázan dacoltak az időjárással, esőkabátban, esernyővel a kezükben megmászták a dombot, és a hideg, viharos szélben, szakadó esőben együtt ünnepelte a falu új emlékművét.

Az ünnepségnek hangulata volt. Didergő emberek, küszködve a széllel, nézték végig, ahogy a huszárok ünnepélyesen elhelyezték a zászlókat, hallgatták a Himnuszt, a Pávakör énekét, az államtitkár úr köszöntőjét. És amikor a szalag átvágásával jelképesen átadták, majd felszentelték az emlékművet, galambok „vitték volna körül a világnak” hogy Galgahévíz ismét hagy valamit az utókor számára. A galamboknak azonban nem volt kedvük az esőben repülni. Hosszas ösztökélés (és nagy közönségsiker)

után végül mégis birtokukba vették az eget. Egy kivétellel: egy fehér galamb az ünneplőkkel maradt, sőt rászállt egy fekete esernyőre és rövid időre megszakítva a műsort, magára vonta az emberek figyelmét, majd pár perc múltán egymagában szállt fel a magasba. A nem mindennapi esemény a Szózat elszavalásával zárult.

Nem tudom, hogy minek köszönhető a kitartás, az, hogy ezek az emberek vállalták, hogy fáznak, megfáznak, elcsúsznak, nyakig sarasak lesznek, de abban biztos vagyok, hogy szép gesztus volt részükről. Bevallom, én nem hittem, hogy tíz embernél több lesz fenn az emlékműnél. Csalódtam, de kellemesen. *Talán erre a kitartásra és összetartásra lenne szükség máskor is Galgahévíz!*

Darnyik Ágnes

Nyalka huszár őrzi a három zászlót

Részletek Lukács András apát plébános ünnepi prédikációjából

...vajon mi becsüljük-e az őseinket?

El kell mondanom, hogy kevés olyan község van, mint Galgahévíz. Nem szokták meg tőlem a dicséretet, de most az következik. Mert arra a két márványtáblára már nagyon régen odanézhettek, akkor, amikor nemcsak nem volt divatos, de ajánlatos sem volt a II Világháborúban elesett hősökéről való megemlékezés, ez itt már évtizedek óta megtörtént. A főtisztelendő, Nagy Árpád főesperes, kerületi esperes úr gondoskodott róla. Hogy a múltat becsülni kell, a gyökereit védeni kell, ápolni kell, azért a Mária oltár két oldalára odavésztette arany betűkkel azoknak a nevét, akiknek sokat köszönhet magyar népünk és községünk is.

Kevés község dicsekedhet azzal is, hogy az őseit rejtő temető földjén nem kocsmá vagy tűzép-telep épült, hanem gyönyörű kegyeleti park. Jelzi ez azt, hogy az összegyűjtött régi síremlékeken keresztül ez a nép megbecsüli a dédszüleit és régi őseit is, akiktől sokat kapott.

A nemzeti ünnepeket mindig ünnepi misével ülték meg, nemcsak most, régen is. Az is természetes volt, hogy az Atya és

a világi vezetők együtt tették le a csokrot a szabadsághősök szobra elé. Meg kell becsülni múltunkat, mert ha a gyökértől elszakítjuk a fa törzsét, az elszárad, elfonnyad, termést nem fog hozni. Nemcsak az emlékekből éltek, de igyekeztek arra, hogy legyen ok majd emlékezni a most élőkre is. Kevés olyan község van a vidéknek, ahol a hitoktatás mindig majdnem száz százalékos volt még a kommunista időkben is. Most is szinte mindenki részt vesz a hitoktatásban. Mi mást jelent ez, ha nem azt, hogy a szülők fontosnak tartják azt, hogy a gyerekeket Isten szeretetre, emberszeretetre, hála, mások megbecsülésére neveljék.

...a hatvani millenniumi ünnepen, a zászlóátadáson részt vettem, ahol Nemeskürty tanár úr volt a szónok. Végül az ő mélyenszántó gondolataiból idézek:

Amíg Isten kezét fogta ez a nép, addig boldogult, bírta a harcot. Ebben a században eltaszította Isten kezét, és nem találja helyét, azóta mindenféle baj van. Mi volt a tanácsa? Nyúljunk Isten keze után, hogy fölemeljen, vezessen, akkor nemcsak ezeréves múltunk, de reményteljes jövőnk is lesz.

Dr. Semjén Zsolt helyettes államtitkár ünnepi köszöntője

*Főtisztelendő Apát úr, Főtisztelendő Atyák,
Polgármester Úr, Ünneplő Honfitársaim!*

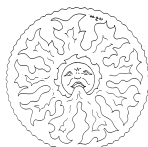
Valóban kegyelmi pillanat adatott meg nekünk, hogy egyszerre ünnepelhetjük a kereszténység nagy jubileumát, Jézus Krisztus születésének kétezredik évét és a magyar keresztény állam megalapításának az ezredik évfordulóját. És ez a két ünnep a nagy jubileum és a magyar millennium egymásra mutat. Mert az, hogy mi itt vagyunk és magyarul beszélünk, az annak köszönhető, hogy Szent István királyunk a kereszténység fundamentumára építette ezt az országot. És a kereszténység volt az, amelyik a megtartó erőt adta ennek az országnak, és ennek a népnek. Gondoljunk bele, hogy a magyarhoz hasonló népek, mint a hunok, az avarok, a besenyők eltűntek a történelemből. Miért? azért, mert nem volt egy olyan királyuk, aki a kereszténységre építette volna népüknek a jövőjét. Attila nagy uralkodó volt, az avaroknak és a besenyőknek is voltak vezérei és mégis eltűntek.

Szent István zsenialitása abban volt, hogy felismerte: a magyarság csak akkor maradhat meg, ha a kereszténység fundamentumára épül. És az, hogy mi nem lettünk sem a Német-Római Császárság, sem a Bizánci Birodalom hűbérese, ez is Szent Istvánnak köszönhető. Szilveszter pápától kért koronát, ez tette lehetővé azt, hogy szuverén magyar államot hozzon létre, keresztény államot, amely nem ismer el maga felett más világi hatalmat, sem a Német-Római Császárságot, sem Bizáncot. És ez tette lehetővé a mi magyarságunknak a megőrzését. És ez tette lehetővé, hogy az európai keresztény országok közösségéhez csatlakozhassunk.

Ma nagyon sokat halljuk, hogy mi Európához akarunk csatlakozni. Én azt gondolom, hogy ez a mondat botrány! Mert, hol lennénk 1100 éve, és Szent István óta minden szellemi gyökerünkkel, ha nem ebben az Európában. És megfordítva: hol lenne ez az Európa, ha mi nem lettünk volna ezer

éven át benne. Mert mi végeztünk a tatárral, a törökkel szemben és hogy diplomatikusan fogalmazzak a keleti pogányság más formációival szemben, ezer esztendőn keresztül. És ezért nekünk nem a cselédlépcsőn kell bekullognunk ebbe az Európai Unióba, hanem történelmi munkánk révén kiérdemelt helyünket méltósággal kell elfoglalni. Ezt pedig csak akkor tehetjük meg, ha büszkék vagyunk az őseinkre és ismerjük azt az ezer évet ami mögöttünk áll.

Ha minden egyes magyarban benne él az egész, ezer éves történelem, akkor maradhatunk meg. És egy kis népnek, egy létszámában kis népnek nincs esélye az életversenyben és a népek harcában, hogyha nincs meg benne az a büszkeség, hogy érdemes ehhez a nemzethez tartozni. És gondoljuk meg, hogy nincs még egy nép a történelemben, amely arányszámához képest annyi Nobel-díjast adott volna az emberiségnek, mint a magyarság, és nincs egy család a történelemben, amely annyi szentet adott volna az Egyháznak mint az Árpád-ház.

A millenniumi zászló annak is a szimbóluma, hogy érdemes ehhez a nemzethez tartozni, hogy ezt a kultúrát, amit magunkba szívunk a földből, a szüleinkből, a nyelvünkől, ez nagyra tehet minket, és nekünk is kötelességünk nagyra tenni ezt a nemzetet. Mert erre kapjuk a meghívást. Igen, itt élünk ezer év vérzivatarra között és élünk és magyarul beszélünk és megvagyunk. Persze millió nehézség között, millió kenyérgond között, ezer- és ezer probléma között.

ZÁSZLÓÁTADÁS

- Dr. Semjén Zsolt: Polgármester Úr, a Magyar Köztársaság nevében szertettel átadom Galgahévíz polgárainak a millenniumi zászlót.

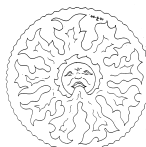

- Polgármester: Hálásan köszönöm Államtitkár Úr és kérem adja át hálás köszönetünket a Magyar Kormányának, ígérem az Önkormányzat a képviselő-testület és a magam nevében, hogy becsülettel megőrizzük és átadjuk a jövő generációnak.

Itt érdemes megfontolnunk még egy tanulságát Szent Istvánnak. Szent István kétségkívül politikai zseni volt, amikor Kelet és Nyugat között létrehozta a szuverén Magyarországot. Kétségkívül államszervező zseni volt, amikor a vármegye rendszert felállította. Kétségkívül egyházszerző zseni volt, amikor a püspökségeket felállította. Kétségkívül speciálisan diplomáciai zseni volt, amikor Szent István az akkori világ minden lényeges pontján templomot, zarándokházat alapított. Így Rómában, Konstantinápolyban és Jeruzsálemben. Ezzel nemcsak a diplomácia, hanem zarándoklatok révén az egyetemes kereszténységbe építette bele néhány évtized alatt a magyar nemzetet.

Míndez azonban még mindig nem lett volna elég ahhoz, hogy fennmaradjunk. Kellott még valami, mert ha most teljesen reálpolitikailag nézzük, a magyarságnak nem volt esélye a megmaradásra. Egy ilyen kis népnek, kelet és nyugat határán, a germán és szláv tenger között, nem volt politikai valószínűsége, hogy mi megmaradjunk. Ennek egyetlen oka, egyetlenegy végső oka van, ami miatt megmaradtunk, amihez persze kellett Szent királyainknak és nagy hőseinknek a bölcsessége és az előrelátása, de ez önmagában még mindig nem lett volna elég. A válasz az, hogy Szent István teológiai zseni is volt. Akkor, amikor egy emberélet teljesen kilátástalan helyzetbe került, a mű úgy tűnt, hogy felépült, a keresztény Magyarország állt, de a fia meghalt. Az egyik örökös, aki lehetett volna, a pogányság felé kacsintgatott, ami nyilvánvalóan a pusztuláshoz vezetett volna, a másik pedig hűbérbe adta volna az országot a Német-Római Császárságnak. És ebben az emberileg kilátástalan helyzetben Szent István nem kétségbeesett, hanem az országot és a nemzetet jelentő koronát felajánlotta a Szűz Anyának. És ettől kezdve a magyarságnak van egy sajátos transzcendentális küldetése és védelme. Az, hogy mi bármilyen méltatlanok vagyunk is, a Szűzanya védelme alatt állunk. Egyszerűen azért, mert a magyarságot és a magyar államiságot megtestesítő koronát Szent István a Szűzanyának ajánlotta fel. Ez az amire Nemeskürty tanár úr is utalt. Ettől kezdve a magyarságnak van egy olyan védelme és egy olyan reménysége, ami az emberileg kilátástalannak tűnő helyzetben is erőt adhat. Gondoljunk csak bele, hogy a tatárjárás után a fuldai kolostor évkönyvébe beírták, hogy ezt a népet kiirtották, ez a nép nincs. És mégis itt vagyunk, és mégis magyarul beszélünk és mégis ünneplünk!

Azt gondolom, hogy ez a millenniumi zászló megtestesíti és szimbolizálja azt, amit a mi őseink tettek. A politikai bölcsességüket, de azt a sajátos természetfeletti távlatot is, amit Szent Istvánnak köszönhetünk. És itt kanyarodok vissza ahhoz, hogy igen, ez persze gyönyörű, de hát mi itt élünk, millió és millió probléma között, kenyérgondok között, nehézségek között. Igen, de nekünk keresztény magyaroknak van egy különleges erőnk, hogy van felettünk egy szellemi védőpajzs, az örök magyarság védőpajzsa. Szent István, Szent László, Mátyás, Széchenyi, Mindszenty püspök úr, az örök nagy magyaroknak védőpajzsa és hogyha a magyar nemzet útkeresztződéshez ér, akkor ők azok a csillagok, akik utat mutatnak nekünk.

Dr. Basa Antal polgármester köszöntő beszéde a Millenniumi Zászló átadásakor

*Magyar vagyok. Legszebb ország hazám.
Az öt világrész nagy területén.
Egy kis világ maga.*

...

*Magyar vagyok. S arcom székenben ég!
Szégyenlenem kell,
Hogy magyar vagyok!*

...

*De semmi kincsért s
hírért a világon
El nem hagynám én szülőföldemet,
mert szeretem,
hón szeretem,
imádom gyalázatában is nemzetemet!*

Írja nagy költőnk, Petőfi Sándor 1847-ben.
És így énekel a katolikus magyar ember:

*Katolikus a vallásom
a sírig híve maradok.
A hitem meg nem tagadom
a véretem bár ontjátok.
Hisz egyedül ez üdvözít
örökre csak ez boldogít
E kívül nincsen üdvösség,
e kívül nincsen üdvösség.*

**Ünneplő, emlékező, hálát adó katolikus keresztény
magyar testvéreim, Galgahévíz Népe!**

Nem tudom, hogy vajon elgondolkoztak-e azon, hogy milyen ritka nagy kitüntetés, lehetőség és kegyelem a ma élő ember számára, hogy a létünket és hitünket meghatározó kezdetek ezer, illetve kétezer éves fordulóját ünnepelhetjük. A kettőt együtt, és éppen itt a galgahévízi Római Katolikus Szent Miklós Plébánia Templomban. Ez a két jeles évforduló alkalom a visszatekin-
tésre és alkalom a hogyan tovább átgondolására.

Az elmúlt évezred alatt mennyi örömet és mennyi bánatot, mennyi diadalt és tragédiát, mennyi bukást és újramezést kellett átélni és megtapasztalni őseinknek! Vajon tudunk-e valamivel dicsekedni ma élő magyarok az elmúlt évezredből, és ha igen, akkor mivel?

Árpád-házi szentek egész sora: **István, Imre, László, Erzsébet, Margit, Kinga**, a középkor névtelen szentjei és újkori hitvallói, mint például **Apor Vilmos, Mindszenty József, Batthány Strattmann László**, akikre méltán büszkék méltán lehetünk.

Nem véletlen, hogy az ősi ének szenteket termő, megszentelt magyar földről szól. Van tehát mit köszönni, van miért hálát adni. Ha röviden és velősen szeretnénk kifejezni azt, hogy miért is kell köszönetet mondani és hálát adni, talán az a szó lenne, hogy élünk! Lehetett százötven éves török uralom, osztrák, orosz elnyomás,

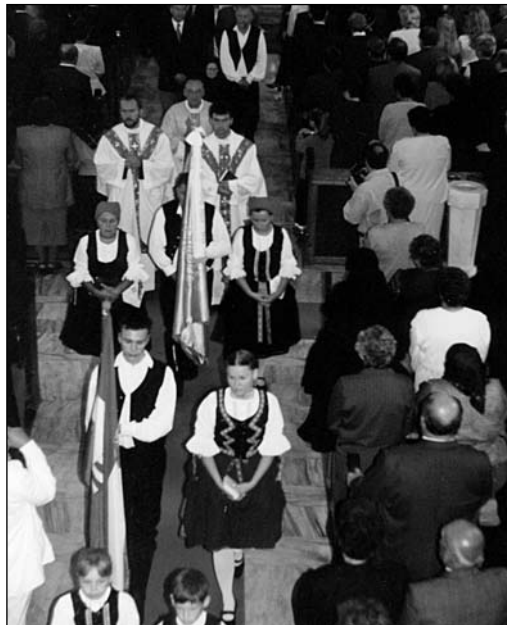
belső véres viszálykodások, élünk! Él nemzet e hazán! A történelem semmilyen vihara sem volt képes bennünket elsodorni és eltiporni! Vajon ez kinek és minek köszönhető? Azt gondolom annak, hogy a kétezer éves kereszténység ezer éve bennünket is vezet, és ez a keresztény hit kiállta a véres üldözéseket, a megaláztatásokat és az eltiprására tett mindenfajta kísérletet.

És ma is él az 1214 körül született Héwyz, a Szent-andrás melletti monostor aljáról a Galga mellé települt Galgahévíz, annak magyar és hívő katolikus népe. Számtalanszor botlottunk, de mindig sikerült talpraállni, és volt erőnk újramezdeni. Ezért méltó és igazságos, hogy mindezekért legyünk hálásak a Gondviselő Istennek, hogy hitet és hazát adott nekünk, megteremtett, megtartott, oltalmazott, ma is véd és oltalmaz bennünket. Adott és ma is ad követendő példát, útmutatást arra, hogy miként kell nekünk és utódainknak menni azon az úton, amely a magyarság második, és a kereszténység harmadik évezrede felé vezet.

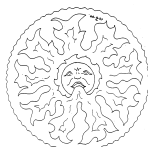
Táplálkozunk a gyökerekből, hívjuk segítségül Szent István királyt és szólongassuk meg őt Sík Sándor, a jeles szerzetes pap-költő szavaival:

*Édesapánk, elfeledtünk maga gyilkos ésszel
Meg is verjük a mellünket pironkodva hétszer
Mint a hazát mossa végig vezekelő bánat
Úgy kiáltunk, újhodottan, Te utánad.*

*Édesapánk, országunkat tenyeredre tesszük,
Országosan Isten előtt esküszük az esküt:
Aki nekünk törvényt tettél ezer esztendőre:
Mégfogadjuk, meg is álljuk ezer esztendőre.*

A szentmisét a szentandrásdombi emlékmű avatási ceremóniája követte. Habár az eső egyre jobban zuhogott, mégis meglepően sokan vettek részt ezen az ünnepségen, fiatalok és idősebbek egyaránt. Az alábbiakban dr. Semjén Zsolt helyettes államtitkár úr Szentandrás Emlékhelyen elmondott avató beszédét közöljük.

KEDVES BARÁTAIM!

Mindig felmerül az a gondolat, hogy egy ünnepségnek, egy összejövetelnek, egy megemlékezésnek mi az értelme. Hogyha belegondolunk, tényleg mi az értelme annak, hogy zuhogó esőben idejöttünk, hogy megemlékezzünk a múltunkról? Én azt gondolom, hogy legalább két jelentősége is van ennek. Az egyik az, hogy hitet merítsünk, és erőt gyűjtünk őseink példájából, a másik pedig az, hogy múltunk történelmének a tanulságait levonjuk.

Én most csak egyetlenegy gondolatot szeretnék elmondani. Azt, amire az egész Millennium utal, és ami Szent István művének a lényege. Azt, hogy a magyarságot megőrizte. Minden nemzet egyszerű és megismételhetetlen érték. Minden nemzet Istennek egy gondolata. Senki nem adhatta az emberiségnek, a világirodalomnak Dosztojevszkijt csak az oroszok, senki nem adhatta a világ zeneirodalmának Wagnert, csak a németek, és senki nem adhatta, és nem adhatja az egyetemes emberiségnek Arany Jánost, Ady Endrét, Bartók Bélát csak a magyarok, csak mi magyarok. És ha mi eltűnünk a történelemből, akkor az egyetemes emberiség lesz örökre pótolhatatlanul szegényebb, egy sajátos arccal, egy sajátos dallammal, Istennek egy gondolatával.

Ezért nekünk az elsődleges kötelességünk éppen az egyetemes emberiséggel szemben az, hogy a saját magyarságunkat megőrizzük, kimunkáljuk, mert ez az az ajándék, amit a világnak adhatunk. És én azt gondolom, hogy mi most itt vagyunk ebben a zuhogó esőben is, az annak a jele és annak az üzenete, hogy élni akarunk, hogy büszkéek vagyunk a magyarságunkra, és hogy meg akarjuk őrizni azt.

És jele annak is, hogy hűségesek vagyunk az őseinkhez, hűségesek vagyunk az értékeinkhez.

Ezekkel a gondolatokkal köszönöm meg Polgármester Úrnak és Galgahévíz egész lakosságának azt, amit magyarságunkért, a megmaradásunkért tettek.

Hiába zuhogott az eső, a Pávakörtől a következő gyönyörű éneket hallhattuk:

Isten áldja meg a magyart

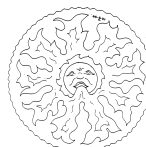
Tartson neve míg a föld tart
Paradicsom hazájában
Éljen mint a hal Dunában

Töltse békével napjait

egyezve lássa fiait
tatár-török más ellenség
minket meg ne rendítessék

Isten áldja meg a magyart

tartson neve míg a föld tart
Isten áldjon meg bennünket
minden igaz magyar embert.

BESZÁMOLÓ A VASÁRNAP DÉLUTÁNI SPORTVETÉLKEDŐRŐL ÉS A SZABADTÉRI GÁLAMŰSORRÓL

A borongós idő ellenére egymás után érkeztek meg a diákokkal és szurkolóikkal teli autóbuszok és autók az iskolához a délutáni sportvetélkedőre.

A verseny a tornateremben került megrendezésre, ahol **Galgagyörk, Galgaguta, Galgamácsa** és **Galgahévíz** diákjai mérték össze erejüket. A feladatok régi népi játékokból álltak, mint pl. kukoricamorzsolás, Méta játék, Nyúlvaadászat. Mivel ezeket a játékokat sem a mai gyerekek, sőt a felnőttek jó része sem ismeri már, nagyon jó volt látni, hogy nagyszüleink, dédszüleink milyen jól szórakozhattak egy-egy egyszerű eszköz segítségével. Na persze volt a feladatok között „mai” játék is, mint például tojások célba juttatása teniszütővel. Ezek a feladatok ügyességet, gyorsaságot, figyelmet és leleményességet kívántak meg a csapatoktól.

Buzdításban nem volt hiány, hiszen a vendégeket lelkes kis szurkolótáborok - szülők, nevelők és barátok - kísérték el. Sajnos a helybeliek közül csak igen kevesen jöttek el szurkolni fiataljainknak, de mi, akik ott voltunk, nem hagytuk a „mieinket” magukra, és nagyon lelkesen buzdítottuk őket. Ennek meg is lett az eredménye, mert bár minden csapat nagyon ügyesen és kitartóan játszott, de nagy örömünkre a pontok alapján Galgahévíz csapata lett az első. Jutalmul minden csapat elismerő oklevelet és Galgahévíz címerével díszített vázát kapott emlékül.

A remek hangulatú sportverseny szervezője és rendezője középiskolás diákok segítségével **Balla Mihályné** tanárnő volt. A műsorvezetői feladatokat **Darnyik Ágnes** látta el. Köszönettel tartozunk mindannyiuk munkájáért, és a résztvevő fiataloknak is azért, hogy ilyen kellemes, vidám délutánt szereztek számunkra.

A délutáni sportvetélkedő vidámsága, jó hangulata az időjárást is felderítette, mert a felhők mögül előbújó napsugarak fényt és melegséget árasztottak szabadtéri színpadunkra. A gálaműsor programjában a Galga előnévű települések mutatkoztak be énekkel, tánccal, versekkel, népszokásokkal.

A műsor első részében a vendégségbe érkezett **galgagyörki, galgagutai, és galgamácsai csoportok** mutatkoztak be. Örömmel jöt-

tek hozzánk s léptek fel színpadunkon. Nem csupán fiatalok szerepeltek a csoportokban, az idősebb korosztály is szép számmal képviseltette magát. Lelkesedésük semmivel sem maradt el a fiatalokétól.

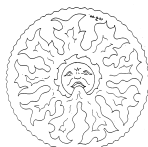

A galgagutai kisgyerekek igen ügyesen táncoltak, könnyezve nevetve tapsoltunk nekik.

No de a „mi gyerekeink” se maradtak el a vendégek mögött, büszke lehet rájuk egész Galgahévíz.

A vendégek rövid „helytörténeti” bemutatkozással kezdték műsorukat, majd versekkel, játékokkal, táncokkal nyújtottak egy kis ízelítőt a helyi népszokásokból. Gyönyörű népdalokat hallgathattunk nemcsak magyarul, de a galgagutai és galgagyörki előadóktól szlovákul is. Láthattunk lakodalmas játékot, pünkösdlőt, tüzugrást és jó volt hallgatni a fellépőket kísérő népi zenekarokat, muzikusokat. Mindezek azt

bizonyítják, hogy „rokon településeink“ hűen őrzik, és lelkesen művelik a néphagyományokat. Szívből köszönjük vendégeinknek, hogy eljöttek hozzánk és ezen az estén emelték műsorunk színvonalát, sok élménnyel gazdagítottak minket, galgahévízi embereket.

Az est második felében a helybéli hagyományörzők léptek színpadra. Először három tehetséges fiatal előadó műsorát hallgathattuk: **Darnyik Ágnes** szavalt, **Hajdú Ágnes** egy musical részletet énekelt, majd **Köles Éva** tréfás népdalcsoportot adott elő. Őket az ovisok követték, akik galgamenti gyermekjátékokkal szerepeltek Ancsa óvó néni vezetésével. A legkisebbek után a legidősebbek, vagyis a **Nyugdíjas Klub Népdalköre** következett. Tőlük egy szép népdalcsoportot hallottunk, majd az **Ifjúsági Néptáncscsoport** legényes és dél-alföldi táncokat mutatott be, végül a **Pávákör** adott ízelítőt repertoárjából.

A fellépések közötti rövid szüneteket **Farkas Györgyné**, vagyis Éva néni vezetésével a **Szi-várvány Színjátszócsoporthoz** színesítette rövid párbeszédekkel, melyekkel egyúttal a következő műsorszámot is felvezették.

A vasárnap esti gálaműsor ösztánccal és együtt énekléssel, közös mulatsággal zárult. Aki- nek azonban még ez sem volt elég, az tovább rophatta a táncot a szabadtéri bálon, ahol a talpálávalót a Patkós zenekar szolgáltatta.

A magam és sok-sok galgahévízi polgár nevében szeretnék köszönetet mondani mind a vendég-, mind a helybéli szereplőknek, valamint a gálaestet szervezőknek és segítőknek, hogy immár a tizenkettedik faluünnepen is képesek voltak mindnyájunk számára szórakoztató, mulat- tató, élményekkel gazdagító szép órákat nyújta- ni.

Óvári Mihályné

A „NAGY JUBILEUM“

A világon minden keresztény nagy örömmel ünnepli Krisztus születésének 2000. évfordulóját. Nekünk keresztényeknek nemcsak egy dátum ez, hanem hisszük, hogy ezzel a jubileummal különösen kaphatjuk Isten áldását. A magyaroknak azért is különleges év ez, mert az idén ünnepe- lük államalapító Szent királyunk megkoronázásának ezredik évfordulóját. Ennek emlékére hálát adunk a Jó Istennek a nagy jubileumért minden helységben, itt Galgahévízen is. Ezt az ünnepi évet Nagy Magyar Zarándoklattal kezdtük februárban a Szentföldön, püspök atyákkal, atyákkal, szerzetesekkel, államférfiakkal és a hívekkel együtt. Ott mindenkinek a szíve még jobban meg- nyílt Jézus felé. Láthattuk azokat a helyeket, ahol született, nevelkedett, tanított, meghalt és fel- támadott. Szerintem mindenkinek a szívében szép emlékek maradnak azokról a napokról, melyeken együtt imádkozva kértük Isten ál- dását az egész világra és különösen a Magyar Nemzetre.

Július 7-8-9-én a faluünnep keretében emlékeztünk meg a nagy jubileumra. Különleges esemény volt a Millenniumi Kapu szentelése, a zászlószentelés és a Szent András dombi emlékmű szentelése. A vasár- napi szentmisén buzgón imádkoztunk Istenhez a magyar nép jó jövőjéért. Mi lengyel papok nem len- gyel vagy magyar szemmel nézünk a nagy jubile- umra, hanem **keresztény nézőpontból**. Szeret- nénk még jobban megismerni és megszeretni a ma- gyar népet. Akkor, amikor énekeljük a Magyar Him- nuszban, hogy „Isten áldd meg a magyart“ az a mi őszinte kívánságunk is.

Dlubala Róbert atya

Július

Augusztus

Tisztelet Galgahévízi Újságot olvasó Polgárok!

Mivel minden oly méltóbbá, értékesebbé teszi az időmet, hogy a falu újságjának szerkesztői tevékenységét már nem tudom elvárni, másrészt egy, a szakmájából is adódóan az ilyen tevékenységet folytató tudó hölgy úrjai által a közösség kulturális életének koordinálása mellett ezt a feladatot, így ezen sorokban keveset szeretnék Önöktől elvárni, megköszönve az újság cikkeinek olvasását és azok olvasásában megnyilvánuló kitüntető érvelésüket és figyelmüket.

Egyúttal kérem Önöket, hogy az újság munkálatait folytató E. Tócsai Zsuzsát hasonló módon támogassák leveleikkel, véleményükkel, és továbbra is olvassák a Galgahévízi Újságot az eddigiekhez hasonló érdeklődéssel.

Figyelmüket és az evel sorban megnyilvánuló mindennemű segítségüket még egyszer köszönöm.

Üdvözlettel:

Basaburka

Galgahévíz, 2000. augusztus 01.

Tisztelt Galgahévíziek!

Ez év júliusától a galgahévízi Kodály Zoltán Művelődési Házban dolgozom, mint megbízott igazgató. Mivel eddigi munkámból adódóan a vidékfejlesztés elkötelezett híve vagyok, örömmel vállaltam az új feladatot. A vidékfejlesztés a vidéki emberek életminőségének javítását jelenti. Életünk minőségének viszont nagyon fontos részét képezi a kultúra. Iskolai végzettségem is a kultúrához köt, ugyanis Művelődésszervező Szakon szereztem diplomámat a Pécsi Tudományegyetemen.

Munkakörömhöz tartozik a Galgahévíz című "havonta megjelenő olvasnivaló" szerkesztése is, melyet Basa Barbarától vettem át. Úgy gondolom, hogy köszönet jár Barbinak az eddigi szerkesztői munkájáért, hiszen színvonalasan, szépen és szeretettel állította össze a lapot hónapról – hónapra. Külön szót érdemel az, hogy önzetlenül, minden anyagi ellenszolgáltatás nélkül végezte ezt a feladatot 1997 szeptembere óta.

A július – augusztusi számot már én szerkesztetem, melynek témája a 12. Millenniumi Faluünnep. Az ünnepi előkészületekbe júniustól már én is bekapcsolódtam, s ez nem csupán sok munkát jelentett számomra, hanem eközben alkalmam nyílt tájékozódásra, a falubeliekkel való ismerkedésre is. Hálásan gondolok azokra az emberekre, akik ebben a kezdeti időszakban segítettek (és segítik a mai napig) a munkámat, tájékoztattak a falubeli viszonyokról és szívesen dolgoznak velem. Én nyitott vagyok, mindenkit szívesen látok a művelődési házban beszélgetésre, együttműködésre. Szeretném, ha olyan színes és színvonalas programokat tudnék Önöknek szervezni, amely elviselhetőbbé és vidámabbá teszi az egész évi kemény munkájukat.

Tisztelettel:

E. Mészáros Zsuzsa

Hogy áll a kistérségi SAPARD program?

Kistérségünk, a Galgamenti és Gödöllő Környéki Önkormányzatok Társulását alkotó, immár 28 település összefogásából jött létre. Az Európai Unió által elkülönített SAPARD vidékfejlesztési alap a 11 csatlakozni kívánó Kelet-közép európai ország számára biztosít mezőgazdaság és vidékfejlesztésre pályázható pénzforrást.

Tavaly nyáron nagy lendülettel vetettük magunkat az ország többi kistérségéhez hasonlóan a helyzetfeltárás, majd ősszel a stratégiai programozás munkájába. A Galgahévízen működő GAIA Ökológiai és Vidékfejlesztési Alapítvány munkatársainak köszönhetően 350 oldalnyi dokumentum született a kistérség 7 éves vidékfejlesztési programjaként. Tavaly a Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztérium szerette volna elégni, hogy idén júniusra pénzt lássanak az első vállalkozók. Ezzel szemben viszont az újságokban és más médiákban ezidáig csak a különböző lobby csoportok vetélkedését követhettük nyomon az amúgy is csökkent pénzalap körül.

A munka júniustól újraindult, az országos gépezet felgyorsult, új feladatok, újra szoros határidőkkel.

A következő lépés a megvalósulás felé, a programozás egyik legnehezebb és leggyakorlatiasabb lépése az operatív program elkészítése. Az operatív program az a dokumentum, amelyben a kistérségi program prioritásai és alprogramjai projektekké, konkrét vállalkozói pályázatokká formálódnak.

Az operatív programozás menete kistérségünkben a következő:

2000. július 28-án szakmai fórumot tartunk, ahova a települések polgármesterein és a szakmai képviselőiteken túl várjuk a civilszervezetek képviselőit és a vállalkozókat is.

Ezt a fórumot követően 2, illetve 4 hét múlva újra egyeztető fórumokat tartunk.

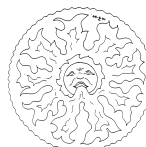
Ebben az évben a Minisztérium szerint pénzhez már nem jutnak a

nyertes pályázók, de a pályázatokat idén be kell adniuk azoknak a vállalkozóknak, akiknek megvan, illetve előállítható a saját erő. A nyertes pályázóknak pedig idén decemberig szerződés kötésig kell eljutniuk, ahhoz, hogy az idei SAPARD pénzeket ne veszítsük el végleg.

Ne adjuk fel! Szerezzünk együtt pályázati pénzeket a kistérségbe!

További felvilágosításért forduljanak a GAIA Alapítvány-hoz (2193 Galgahévíz, Fő út 83. tel: 28/591-510, tel/fax: 28/460-014, E-mail: gaia@zpk.hu)

A GAIA Ökológiai és Vidékfejlesztési Alapítvány 1996 óta folytat intenzív vidékfejlesztési tevékenységet Galgahévízen. Szorosan együttműködve a Galgafarm első Magyar Organikus Mezőgazdasági Szövetkezettel, mára már európai hírnévre tett szert. Fenntartható vidékfejlesztési központként több Európai Unió projektben is részt vesz, ezen tapasztalatai alapján bízta meg a Galgamenti és Gödöllő Környéki Önkormányzatok Társulása a kistérség vidékfejlesztési programjának az elkészítésével, illetve a kistérség non-profit vidékfejlesztési ügynökség feladatainak ellátásával. 1989-ben a Galgafarm létrejöttével együtt született a terv egy galgahévízi ökológiai településmodell - ökofalu létrehozására. Mindeztidáig a körülmények nem tették lehetővé e nagyszabású terv megvalósulását, ám a millennium éve meghozta az áttörést, a Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztérium vidékfejlesztési cél-előirányzatából az Alapítvány pályázat révén hozzájutott az infrastruktúra kivitelezéséhez szükséges pénzüsszeg egy részéhez, melyhez jelentős sajátért is fel kell használni. Az ökofalu tervezési és építkezési munkálatainak lépéseiről folyamatosan informálni fogjuk a galgahévízi lap olvasóit.

KÖZÉRDEKŰ HÍREK, HIRDETÉSEK, INFORMÁCIÓK

A HETEDIK PARANCSOLAT??

Éjfél már régen elmúlt, alszik mindenki, illetve majdnem mindenki. Vannak, akik azért nem alszanak, mert más emberek álmát vigyázzák, és vannak, akik más emberek tulajdonát dézsmálják, sajátítják el! Ez történt szerdán éjjel is. A főlából ágastól szedték le a paprikát, a kordonról a paradicsomot, a fáról pedig a befőzésre váró barackot. A zöldség és a sárgarépasorok is hiányosan zöldellnek azóta. Locsolni sem tudunk úgy, mint eddig, mert a húsz méteres locsolótömlőnek és a szórófejeknek is már csak a hiánya maradt meg.

Ezek azok a károk melyeket forintban ki lehet fejteni, de amit nem, az még tovább kísért majd minket, a családot, de a szomszédokat és a kertszomszédokat is, mert aki látta az éjszaka sötétjében elvonulókat, az sem egykönnyen dolgozza fel az esetet, hát még mi, akiket így megrövidítettek. Mit tehetünk? Mit tehetünk volna?! Szembeszállni a garázdákkkal? Semmi esetre sem, de a 107-et, a rendőrséget kellett volna csak tárcsázni...

Mészáros Antal, Fő út 255.

Figyelem!

A képen látható tárgyak megvásárolhatók a Művelődési Házban és a Polgármesteri Hivatalban.

A plakett és a nagy kaspó ára 800, a kis méretű kaspó és a bögre pedig 600 forint.

FELHÍVÁS

A galgahévízi és gödöllői szervezők értesítik a község lakóit, hogy a MIÉP szervezete augusztus 19-én 14 órakor tartja alakuló megbeszélését a víztározónál, a Bika tónál.

Kérjük mindazokat, akiket érdekel a MIÉP keresztény, nemzeti szellemű eszméje, azokat szeretettel várjuk ezen a megbeszélésen.

ÚJ SZOLGÁLTATÁS!

A Hungária Biztosító Rt. a közelmúltban létrehozta Hatvanban a kizárólag személyi biztosítással foglalkozó fiókját. Ügyfélkörünk bővítése érdekében a Galga menti településeken ügyfélszolgálatot kívánunk létesíteni, ahol elsősorban tanácsokkal, de a biztosítások helyben történő megkötésével és az ezzel kapcsolatos ügyintézésrel szeretnénk a polgárok bizalmát elnyerni.

HUNGÁRIA
BIZTOSÍTÓ RT.
az Allianz Csoport tagja

Az ügyfélszolgálat helye: Galgahévíz Polgármesteri Hivatal.

Ideje: augusztustól kezdődően, minden hónap 2. és 4. szerdáján 14 és 17 óra között.

Szolgáltatásaink: élet-, egészség-, baleset-, családi-, sport- és utazási biztosítások.

Magán- és önkéntes nyugdíjpénztár, valamint pénzügyi befektetések.

A Hungária Biztosító Rt. mint az Allianz csoport tagja, Magyarország piacvezető biztosítója, ahol felkészült szakemberek segítik Önöket ezirányú problémáik megoldásában. Gyors és korrekt ügyintézés a kölcsönös bizalom alapköve. Ezt kínálva Önöknek, várom érdeklődésüket az ügyfélszolgálati időben.

Szücsi Ferenc

személybiztosítási és befektetési tanácsadó
Hungária Biztosító Rt.

Lapunk a jövőben minden hónap második felében jelenik meg.

LAPZÁRTA: MINDEN HÓNAP UTOLSÓ NAPJA

Helyhiány miatt az állandó rovatok e számunkból kimaradtak, ezért elnézésüket kérjük!

Kiadja a Galgahévízi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala

Felelős kiadó: Dr. Basa Antal polgármester

Felelős szerkesztő: E. Mészáros Zsuzsa

Nyomdai előkészítés: Gradus Stúdió – Aszód

Készült az ArtWind Kft. nyomdájában

